

کارول آن دافی

مترجم: میترا کیوان مهر

Carol Ann Duffy

■ آثار او:

ویلیام و تختست وزیر سابق ۱۹۹۲
مجموعه اشعار جدید آنوبل ۱۹۹۴

اشعار منتخب ۱۹۹۴

توقف گاه ۱۹۹۶

دیدار نیمه شب ۱۹۹۹

همسر جهان ۱۹۹۹

دست در دست ۲۰۰۱

انجیل زنان ۲۰۰۲

ملکه مانچ و ملکه نیبل ۲۰۰۲

مون زو ۲۰۰۵

خلاصه ۲۰۰۵

■ جایزه:

رقابت شعر ملی ۱۹۸۳

جایزه اریک گرگوری ۱۹۸۴

جایزه کتاب شورای هنری اسکاتلند ۱۹۸۶

■ بیوگرافی

«آن دافی» شاعر نمایشنامه‌نویس و نویسنده در ۲۳

دسامبر ۱۹۵۵ در کلاسکو «لندن» متولد شد در

دانشگاه لیورپول فلسفة خواند و ملتی ویراستار مجله

آمیت بود در سال ۱۹۹۶ از لندن به منچستر رفت.

مجموعه اشعار او برنده جایزه شورای هنری اسکاتلند

شد. نمایشنامه‌هایش در تئاتر لیورپول به اجرا درآمد

او اکنون ساکن منچستر است و جدیدترین مجموعه

شعری او خلصه نام دارد که برنده جایزه تی اس الیوت

در سال ۲۰۰۶ شد. این جایزه ده هزار پوندی به خاطر

مجموعه شعر جدید دافی با عنوان «خلصه» به او

تعلق گرفت که یکی از پرفروش‌ترین مجموعه‌های

شعر طی یک سال اخیر در انگلستان بوده است

انجمان کتاب شعر از سال ۱۹۳۵ تاکنون هر سال به

بهترین مجموعه شعری که در بریتانیا و ایرلند به

چاپ رسیده باشد این جایزه را اهدا می‌کند.

جایزه به نام تی اس الیوت شاعر نامدار آمریکایی

نامگذاری شده که خود جزو پایه‌گذاران انجمان کتاب

شعر بوده است.

جایزه سامورست موام ۱۹۸۸

جایزه دیلن تامس ۱۹۸۹

جایزه کتاب شورای هنری اسکاتلند ۱۹۹۳

جایزه شعر برد ۱۹۹۳

جایزه شعر سیگنال ۱۹۹۷

جایزه تی اس الیوت ۲۰۰۵

دیدگاه معتقدان

«سین اوپریان» او را نماینده شاعران عصر حاضر می‌نامد. دافنی نمایانگر سبک لارکین است او بک اسکاتلندی ساکن لندن و از نظر سیاسی در جناح چپ است. علاقه شدیدی به فرهنگ معاصر و به خصوص طبقات پایین دارد او قادر است موضوعات را بدون قرار دادن در چهارچوب زمان مطرح کند. سبک او قابل تمیز است و بسیاری سبک او را تقلید کرده‌اند در آثار خود از لحن عامیانه استفاده می‌کنند. یکی از کتاب‌هایش به نام «کشور دیگر» بیانگر انواع دلتگی دور بودن از خانه است او به دنبال شیوه سخن گفتن مادری خود است او شاعری است که در حافظه جمعی ماندگار است و بسیاری از جوازه شعر را از آن خود ساخته است. دافنی در مجموعه «همسر جهان» به صورت شاعری نظری نمایان می‌شود هر شعری از این مجموعه نمایانگر صدای یک زن از یک تاریخ و متعلق به یک فرهنگ است در این اثر او به شیوه مونولوگ بر می‌گردد این کتاب پروفوشنال ترین اثر او است. دافنی نمایش‌نامه نیز نوشته است و اشعار موقفي هم برای کودکان دارد. بسیاری از معتقدان معتقد هستند که بیشتر اشعار دافنی بر اساس اندوه ناشی از قطع روابط عاطفی سروده شده است. یکی از اشعار او به نام «اوقات» که تقریباً غنای ترین شعر اوست در عین حال به سبب دور بودن از همین مقاومیت از بی ارزش ترین آن هاست. درباره او نوشته‌اند:

هر شاعری که بتواند شش مجموعه شعر ماندگار از خود به جا گذارد شایسته کسب عنوان «شاعر توان» هست که دافنی یکی از آن هاست.

تاسیل ۱۹۹۹ که دافنی به شهرت واقعی رسید اشعارش گه گاه مورد توجه قرار می‌گرفتند تازمانی که مجموعه شعر «همسر جهان» را سرود که به یادماندنی ترین اثر او شد. مسائلی که در این اشعار مطرح می‌شود از نظر جایگاه شعری بی نظیر است. هر شعر این مجموعه از زبان همسر یکی از مردان بزرگ تاریخ و اساطیر و به صورت مونولوگ بیان شده است. این کتاب همچنان از مجموعه‌های پرفروش شعر است

نمی‌توانم گریه کنم نفس را تا بازم نگه می‌دارم
وحالا با آرامش زنگ هوشیاری در حفره بینی ام
به صدادرمی آید.

یک آه زایل گفتدا
گاهی جمجمه درست روی روی روشنی
می‌ایستم

پریشان حال فکرمی کنم سبکتر از آن چه فکر
می‌کردم هستم

وزن انبوه ورق‌های کاغذ و حجم اندکی از
شعر

اما انگار با چیز دیگری پرواز می‌گیرد این
آزار می‌دهد.

پس چرا باید پیشانی او را بیوس؟
جمجمه او را زیر شیر آب می‌شویم و شسته

شدن غبار از آن راتماش می‌کنم
بعد آن را خشک می‌کنم آرام با یک حوله
اثریک عشق عمیق را روی آن می‌بینم
زمزمه کنان با جمجمه‌ام می‌گوییم عشق...

اما لغات دیگری فریادزن از حفره‌های
جمجمه‌ام به سطح سفید روشنی می‌ریزند
آن‌ها کیه یرون در هستند فکرمی کنند دیوانه
شده‌ام

اما نه من فقط گریه می‌کنم آن هم در درون
حفره‌های جمجمه‌ام

و با به یاد آوردن یک جُک بخند می‌زنم
این جمجمه دوست من است که آن را در
ستان لرستان و پرهیجان خود نگه می‌دارم

و تاکنون چند بار تجدید چاپ شده است. تا قبل از ۱۹۹۹ از شمشندرین شعر دلخی را شعر «جل» می‌دانند که قطعه‌ای است در مورد «رابرت ماکس ول» که در آن از بازی اصول استفاده زیبایی شده در حالی که معنای آن نیز فنای این بازی صوتی نشده است.

در بخشی از این شعر آمده است:
... آن شب چریان آب آرام بود
دهانیم اباشته از آب و خون و بلغم بود
نام خود را غرغره می‌کردم...

دعا یکی از اشعاری است که کارول آن دافی را به شهرت رساند

دعا

بعضی روزها هر چند که نمی‌توانم دعا بخوانم
دعا کننده‌ای خود به خود دعا را بر زبان

می‌آورد

زنی نست‌های خود را با الکی که در آن است
بلند می‌کند

و خیره به آوازی که یک درخت سرداده است
گوش می‌سپارد

این یک هدیه غیرمنتظره است

هر چند که بعضی شب‌ها بی ایمان می‌شویم
حقیقت به قلہایمان راه می‌یابد.

آن درد آشنا کوچک آن گاه یک مرد آرام بر
جای خود می‌ایستد

از جوانی خود آوازی در موریستها می‌شود
که در قطاری پیچیده است.

اکنون برای ما دعا کن.
تایک مستاجر که به خیابان می‌نگرد آرام گیرد

در شهر در تاریک روشن هواکسی صدای زند
یرون تاریکی درون تاریکی، و آن گاه صدای

دعا از رادیو همه را به حرکت می‌آورد مالین
دکاگار و تمام می‌شود...

جمجمه کوچک زنانه

من با شنکتی جمجمه کوچک زنانه‌ام را در
دست‌هایم کاویش می‌کنم
شیوه چیست؟ شیوه ساز اورکینا؟ که در چشم‌هایم
می‌دم

